

[Stavad]

stillet, må det være udtryk for, at skatteministeren mener, at han har fået vedtaget en lov, som er fuldstændig umulig at administrere. Hvis ikke bankfunktionærer og sparekassefunktionærer, som normalt er højt begavede mennesker, har mulighed for at administrere ministerens lov, ved jeg ikke, hvem der skulle kunne gøre det.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Jeg troede sådan set, at vi havde drøftet disse forhold igennem under udvalgsarbejdet, men det ser jeg ikke er tilfældet.

Jeg skal dog nøjes med at sige, at det må være op til ligningsmyndighederne på grundlag af de oplysninger, der kommer fra borgeren, at undersøge, om betingelserne for afgiftsfrihed for de ydede lån er til stede, og jeg mener ikke, det kan være en bedømmelse, som det er rimeligt at pengeinstitutterne skal deltage i.

Thoft (SF):

Jeg er meget tilfreds med ministerens ændringsforslag, og selv om de Radikales ændringsforslag imødekommer den kritik, som SF rejste ved førstebehandlingen, idet det muliggør fortsat kontrol med udbetalte kørsels- og andre skattefrie ydelser, vil jeg alligevel sige, at udvalgsarbejdet har overbevist os om, at det er en unødvendig kontrol.

Det er sådan, at skattemyndighederne efter påkrav kan pålægge virksomhederne at foretage denne specifikation. De Radikale ønsker, at specifikationen skal foretages i samtlige virksomheder for alle medarbejdere på forhånd. Det mener vi er et unødvendigt bureaukrati at pålægge virksomhederne.

Jeg mener tværtimod, at udvalgsarbejdet har overbevist os om, at der måske nok er behov for en udvidet oplysningspligt for så vidt angår en lang række skattepligtige frynsere – jeg tænker her på rejser, fri bil, fri telefon osv. – men jeg mener, at udvalgsarbejdet også har overbevist os om, at det er unødvendigt at kræve oplysningspligt for så vidt angår de skattefrie ydelser, ydelser, der er udbetalt efter de samme regler som statens taksbet.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg vil gerne sige om ændringsforslagene først, at vi tilslutter os ændringsforslag nr. 1 og nr. 2 stillet af ministeren. Herefter kommer vi til ændringsforslag nr. 3 stillet af os selv, og det var SFs ordfører inde på, idet han sagde, at det ville være bureaukrati at kræve, at man på den enkelte virksomhed skulle gøre op på forhånd, hvem der havde fået hvad, og kun efter anmodning sende det videre til skattevæsenet. Han siger, at det vil vi kunne undgå. Nej, det kan man ikke, for det, som udvalgsflertallet har stillet sig tilfreds med, er, at ministeren ifølge skattekontrollovens § 3 kan forlange, at arbejdsgiveren i sin bogføring skal specificere udbetaling af skattefrie godtgørelse til den enkelte modtager.

Vi er således ikke uenige med skatteministeren. Vi mener blot, det er urimeligt, at Folketinget giver en bemyndigelse til skatteministeren. Hvis sådanne ting skal kræves gennemført af virksomhederne, er det da rimeligt, at det er Folketinget, der bestemmer det. Vi får reglen under alle omstændigheder. Spørgsmålet er blot: hvem skal træffe bestemmelser af så vidtgående karakter? Efter vores mening er det ganske klart, at det må være Folketinget, og at det ikke må overlades til den administrative myndighed. Det kan man altså have mindst to opfattelser af: den, som regeringspartierne og Socialdemokratiet har, og den, som vi har. Det bør ikke være en bemyndigelse, og det er det, man lægger op til.

Derefter kommer jeg til ændringsforslag nr. 4 om långivernes oplysningspligt, og om det vil jeg gerne sige, at det er ikke lykkedes for Socialdemokratiet at overbevise os om, at der vil nås noget væsentligt ved dette forslag. Så må man for min skyld gerne sige, at dermed er den administrative lettelse, som blev indført ved hjælp af de objektive kriterier, ikke nået, men det må man så tage med. Vi tror ikke på, at der opnås noget væsentligt ved dette ændringsforslag.

I øvrigt vil jeg sige om forslaget som helhed, at vi er overordentlig glade for hovedsigtet med det, nemlig at afgørelsen nu skal lægges ud til de enkelte distriktstoldkamre, sådan at den, der skal betale tolden, der kan få klar besked med det samme og afgørelsen træffes lokalt. Det er vi godt tilfredse med. Vi beklager, hvis man ikke kan finde ud af, at en regel om en ekstra bogføring bør lov-